

Lexicon Messanense de iota ascripto.

In Regiae Bibliothecae Messanensis codice S. Salv. 118 (olim monasterii S. Salvatoris; est membranac. saec. XIII. 18×13 cm. foll. 283) post tria in Hermogenem commentaria — incerti auctoris primum, Syriani alterum et tertium — scriptum est parvum lexicon, a littera μ ad ω , quod egregia doctrina grammatica ignotorumque adhuc fragmentorum satis magno numero insigne est. congesta sunt verba, in quibus dubitari posse videbatur, essetne ponendum $\bar{\iota}$ προσγεγραμμένον necne¹. similia aut ad verbum eadem atque in hoc lexico saepius etiam alibi leguntur imprimis in Etymologico Magno. qui praesto mihi essent loci similes, eos in annotatione sive exscribere sive monstrare haud abs re esse duxi: facile eos augebit, qui in illa provincia versatur.

Codicis ultima folia, quae nunc quidem sunt ultima (plura enim quondam ut in initio sic in fine erant), pessime servata sunt; ex foll. 282 et 283 membranac non parva pars evulsa est; aliis locis (imprimis fol. 283 v) litterae umore deletae sunt. si quondam iterum examinare codicem, spero quaedam melius lecta me propositurum esse. — compluribus locis, quos male me descripsisse suspicarer, intercedente liberalissimo bibliothecae Messanensis praefecto Cav. G. Caracciolo universitatis professor humanissimus Fraccaroli petenti mihi benigne obsecutus iterum codicem examinavit; utrique viro doctissimo gratiam hac de causa habeo maximam.

Quot litteris spatium praebeant lacunae (doleo vehementer, quod non notavi millimetr. spatium), nunquam potest confirmari; scripsi sic ut mihi videbatur. ut lacunae recte possint expleri, opus est paucis monstrare abbreviationes, quas librarius imprimis ^d in versuum fine adhibuit; ceterum sunt admodum raras. εὐριπⁱ aut εὐρι^π = εὐριπίδης. ἀριστοφα (litt. φ lineola trad.) = ἀριστο-

¹ Egit de iota ascripto Vsener in Fleckeiseni ann. 91 (1865) p. 236—263

φάνης. ἠρόδο^τ = ἠρόδοτος. δο^τ aut δοτιζ = δοτική. πλη^τ aut πληθ^τ = πληθυντική. προ = πρόθεσις. χω aut χ^ω = χωρίς. π = περί. κα^τ = κατά. ς = καί. φη (φ lin. trad.) = φησί. ἐνεστῶ^τ = ἐνεστῶτος. ἀρ^τ τ ω στοι^τ = ἀρχὴ τοῦ ω στοιχείου. eadem de causa notandum est $\bar{\iota}$ προσγεγρ. in hoc codice saepe ascribi, non raro autem omitti; in annotatione huius rei rationem non dedi, nisi de iis verbis agebatur. quae tractata sunt hoc lexico. nec supervacuum est monere parvum spatium solere esse inter singula verba, maius (2—4 litterarum) inter singula capita.

Multas me viris doctis corruptelas tollendas lacunas explendas reliquisse per se stat.

f. 280 v Μινῶος σὺν τῷ $\bar{\iota}$, καὶ Μίνωα τὸ παρεσχηματισμένον, ὧ̄ συνεξέδραμε καὶ τὸ μονογενές ὄνομα Μίνωα ἢ νῆσσος, κτητικῶ γὰρ τύπου. σημειωτέον δέ, ὅτι προπαροξύνεσθαι αἰτεῖ
 5 ἢ συστολὴ τοῦ $\bar{\alpha}$. Εὐπολις Ἀστρατεύτοις ὡς ἦρξε περὶ Μίνωαν αὐτὸς οὔτοςί' καὶ Ἀλκαῖος Πασιφάη Μίνωαν ἄλλ' οἴμωζε σαυτὸν περιθέμενος'. τῇ γὰρ συστολῇ ταύτῃ ἀκολουθήσει καὶ τὸ προπαροξύνεσθαι. || μονωδεῖν
 10 σὺν τῷ $\bar{\iota}$. Ἀριστοφάνης εἶτα μονωδεῖν ἐκ Μηδείας καὶ τὰξ αὐτοῦ'. Κρατῖνος Ὠραις βούλει μονωδήσωμεν αὐτοῖς ἐν γέ τι; καὶ πάλιν οὐκ ἂν μονωδήσειεν ἐκπεπληγμένος'. || μονωδία σὺν τῷ $\bar{\iota}$, ἢ ἀπὸ σκηνῆς ὦδῃ ἐν τοῖς

1 E. M. 741, 42: .. τὸ δὲ σῶος ἔλεγεν ὁ Δίδυμος σὺν τῷ $\bar{\iota}$ γράφεσθαι ὡς ἀπὸ τοῦ τὸ σῶς τοῦ σῶ· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν (τοῦ codd.) εἰς ὡς διὰ τοῦ ὡς σὺν τῷ $\bar{\iota}$, Μίνως Μινῶος. E. M. 26, 41 (... σὺν τῷ $\bar{\iota}$ γράφεται καὶ προπερισπᾶται). Theognost., Cram. An. Ox. II 49, 19

9 Theogn., Cram. An. Ox. II 141, 7: τὰ παρ' ὄνομα εἰς δὲ λήγοντα ῥήματα περισπῶμενα ἀπὸ τῶν εἰς δὲ ὀνομάτων τῇ $\bar{\omega}$ δίφθογγῳ παραληγομένων γινόμενα φυλάττει τὴν $\bar{\omega}$ δίφθογγον ἐν τῇ πρὸ τέλους, οἷον μελωδῶ ὑμνωδῶ τραγωδῶ. 14 Phot. lex.: μονωδία ἢ ἀπὸ σκη- νῆς ὦδῃ ἐν τοῖς δράμασι, καὶ μονωδεῖν τὸ θρηνεῖν· ἐπιεικῶς γὰρ πᾶσαι αἱ ἀπὸ σκη- νῆς ὦδαι ἐν τῇ τραγωδίᾳ θρηνοί εἰσιν. cf. Suid. s. v. μονωδία.

10 μηδείας, μ ex δ corr. man. prior 10 - 11? 11 τὰ ἐξ cod.
 14 ὦδῃ, η ex ου corr. man. pr.

- 15 δράμασι, καὶ μονωδεῖν τὸ θρηνεῖν· ἐπιεικῶς
 γὰρ πᾶσαι αἱ ἀπὸ σκηνηῆς ὤδαι ἐν τῇ
 τραγωδίᾳ θρηνοί εἰσιν. ἔκαλοῦντο δὲ
 ἀπὸ σκηνηῆς αἱ τῶν ὑποκριτῶν. Κρατῖνος
 Ὠραις. || Μουνυχίασιν οὐκ ἔχει τὸ $\bar{\iota}$ · προ-
 20 εῖρηται δὲ περὶ τῶν τοιούτων. || Μυρτῶν
 ἀρ̄ ῥ̄ ν̄ πέλαγος σὺν τῷ $\bar{\iota}$. Κρατῖνος Πυτίνῃ. ||
 νᾶ σὺν τῷ $\bar{\iota}$ μιᾶ συλλαβῇ. Σοφοκλῆς
 f. 281 r Ἀθάμαντ[ι] ὄϊνῳ γὰρ ἡμῖν Ἀχελῶοι ἄρα νᾶ. ||
 νεοσφ[ά]δ[αστο]ν σὺν τῷ $\bar{\iota}$, καθὰ καὶ τὸ
 σφαδά[ζ]ω. Σοφοκλῆς Κόλχοις. || νεῶ
 σὺν τῷ $\bar{\iota}$, ἡ ἐνικὴ δοτικὴ. Θεόπομπός φησιν ὁ δὲ
 5 ταῦρός ἐσ[τ]ιν ἀγόμενος πρὸς τῷ νεῶ. καὶ
 πληθυντικῆ εὐθεία, ὡς οἱ Μενέλεω. Δημοσθένης
 ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος εἰσὶ ταῖς πό-
 λεσι πᾶσαις βωμοὶ καὶ νεῶ πάντων τῶν (τικῆν.
 θεῶν. καὶ τοῖς νεῶς ἔχει τὸ $\bar{\iota}$ κατὰ δοτικὴν πληθυν-
 10 Πλάτων Νίκαις. || Νηρηῆδες σὺν τῷ $\bar{\iota}$
 ὡς Βρισηῆδες Ἐρεχθηῆδες Καδμηῆδες
 Οἰνηῆδες Χρυσῆδες· συναιροῦντες γὰρ
 ἔλεγον Ἀττικοί· Νικοχάρης Γαλατεία καὶ
 Εὐριπίδης πολλάκις. ἐπὶ δὲ τῆς εὐθείας
 15 ἐνικῆς Μένανδρος Ἐνηρῆς τις ἐπὶ δελφῖνος. ||
 νικῶν σὺν τῷ $\bar{\iota}$. Νικόμαχος Οἰδίποδι
 ὅτι μὲν λῶστον, τόδε νικῶν. || καὶ νικῶ δὲ
 χωρὶς τοῦ $\bar{\iota}$ · τὸ εὐκτικὸν ἔχει τὸ $\bar{\iota}$. Κρατῖνος
 Διονύσοις νικῶ μὲν ὁ τῆδε ποδὶ λέγω

3 Herod. π. μον. λ. II 929, 14 Lentz.: — σφαδάζω τεράζω ματάζω
 πρὸς τὸ $\bar{\alpha}$ τὸ $\bar{\iota}$ γραφόμενον ἔχοντα. cf. E. M. 737, 22 6 E. M. 616, 32:
 οἱ νεῶ, σὺν τῷ $\bar{\iota}$. πρῶτον ἀπὸ τοῦ οἱ Μενέλαοι καὶ οἱ ναοὶ γέγονε κατὰ
 τροπὴν τοῦ $\bar{\omega}$ εἰς $\bar{\omega}$, καὶ μένει τὸ $\bar{\iota}$ προσγεγραμμένον. δεύτερον δὲ κτλ.
 Choerob. dict. 450, 16 10 E. M. 604, 54: Νηρηῆδες ἔχει τὸ $\bar{\iota}$ · ἀπὸ γὰρ
 τοῦ Νηρηῆδες καὶ Βρισηῆδες καὶ Χρυσῆδες καὶ Καδμηῆδες συνηρέθη Νη-
 ρῆδες Βρισηῆδες Χρυσῆδες καὶ Καδμηῆδες. cf. Choerob. dict. 243, 33. Suid.
 s. v. Νηρῆς. Apoll. de pron. p. 87, 13 ed. Schneider.

1 ἀθάνατ [lac. 1—2 litt.] cod. 2 νεοσφ [1 litt.] δ [tum fort.
 prior pars litterae α, 3—4 litt.] ν cod. 3 σφαδα [2—3 litt.] ω, tum
 ν lineola del., σοφοκλῆς cod. 4 φησιν cod. per compend. (φ, cum
 linea traducta, et η); fort. Φινεῖ 6 εὐθεία] εὐ certo legi || Dem. 25, 34
 13 νικόχαρις cod. 17 καὶ delendum; fort. interpunctio maior post
 prioris capitis finem a librario pro verbi καὶ compendio habita est
 18 τοῦ η cod. || δὲ ante εὐκτικὸν inserendum?

- 20 τὸν λῶστον'. || νῶ χωρὶς τοῦ $\bar{\iota}$, ἢ εὐθεία χωρὶς
 ὁμοίως τῇ αἰτιατικῇ· ὡς καὶ τὸ σφῶ·
 ἀποκοπὴ γάρ ἐστίν, ἢ ὡς τινὲς διαφορὰ
 θέματος. Εὐπολις Μαρικᾶ 'πεύσεσθε, νῶ
 γὰρ ἄνδρες οὐθ' ἰππεύομεν'· καὶ ἐπὶ αἰτι-
 25 ατικῆς ὁ αὐτὸς ἐν Φίλοις. || νῶν ἔχει τὸ $\bar{\iota}$
 ὡς καὶ τὸ σφῶν· ἐν συναιρέσει []αγυνε Ἀτ-
 τικῶς, καὶ ἴσως τὸ χαρακτηριστικὸν
 τῆς δοτικῆς ἔχει τὸ $\bar{\iota}$. Σοφοκλῆς Ἰοβάτη 'κα[ι]
 νῶν τι σῆμα λαμπρὸν ἐνδείξει βίου'. ὁ μέν-
 5 τοι ποιητῆς τῶ μετὰ τοῦ $\bar{\nu}$ αἰεὶ δ[ι]συλλάβως
 ἀρ̄ τ̄ ξ̄ ἐχρήσατο. || ξῆναι ὁ ἀόριστος ἀπὸ τοῦ
 στοί ξαίνω οὐκ ἔχει τὸ $\bar{\iota}$, ὡσπερ οὐδὲ τὸ θερμῆναι
 ἰῆναι σημῆναι· προεῖρηται δέ. || ξυνῆ σὺν
 τῶ $\bar{\iota}$, τὸ κοινῇ. || ξυνῆρει σὺν τῶ $\bar{\iota}$, ἀντὶ τοῦ
 10 διεφθείρετο. Θουκυδίδης [B] 'ἀλλὰ πάντα
 ξυνῆρει'. || ξυνωδός σὺν τῶ $\bar{\iota}$. [K]αλλίας
 Πεδήταις 'ἴσως ξυνωδός τῶ χρόνῳ
 γενήσεται τῆς δὴ γὰρ ἀγαθὸν χρῆμα καὶ
 ἀρ̄ τ̄ ο̄ ξυνωδικόν'. || ὄληαι Τυραννίων προ-
 στοί περισπᾶ, καὶ δῆλον ὅτι τὸ $\bar{\iota}$ προσγράφει
 16 οἰόμενος παρέλκειν τὴν αἰ· οὕτως καὶ
 ἐπὶ τοῦ 'πρώτη ἐπαύρηαι' καὶ 'ἀφίκηαι'.

23 Apoll. de pron. p. 85 Schneid.: — μονοσυλλάβως Εὐπολις Μα-
 ρικᾶ 'νῶ γὰρ ἄνδρες οὐχ ἰππεύομεν' καὶ ἔτι ἐν Φίλοις 'εὐφρανῶ δὲ νῶ'.
 cf. Herod. π. Ἰλ. προσψδ. ε 219 (II 49, 17 Lentz.). E. M. 609, 39

1 E. M. 610, 3: — ἢ νῶϊν καὶ ἢ σφῶϊν κατὰ συναίρεσιν γενόμε-
 ναι νῶν καὶ σφῶν κτλ. 14 E. M. 621, 32: ὄληαι Τυραννίων προπε-
 ρισπᾶ καὶ τὸ $\bar{\iota}$ προσγράφει οἰόμενος παρέλκειν τὴν αἰ. οὕτω καὶ ἐπὶ
 τοῦ 'πρώτη ἐπαύρηαι'. ἔστι δὲ μέσος ἀόριστος δεύτερος καὶ οὐ προπε-
 ρισπᾶται οὐδέ προσγράφεται τὸ $\bar{\iota}$. τὸ μέντοι 'αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρηαι'
 ἐκ τοῦ ὄρεαι γίνεται ἐνεστῶτος (sic V; cet. ἐνεστῶς) ὡς ἀπὸ τῆς πρῶ-
 τῆς συζυγίας κατ' ἕκτασιν ὡς δίζεαι δίζηαι. λέγουσι γὰρ οἱ Ἰωνες ὄρέω
 ὡς ἀπὸ τῆς πρώτης συζυγίας. Ὡρος ὁ Μιλήσιος.

21 σφῶϊ cod. 23 fg. 188 K. || πεύσεσθαι νῶϊ cod. 24 οὐχ
 Apollon. l. l. 25 [ατικῆς, η ex oi corr. man. pr. || fg. 270 K. ||
 νῶϊ cod.

1 [2 litt.] αγυ(ο?)νε 3 Ἰοβάτη Nauck; ego leg.: ἰοκ [1 litt.]
 στη, neque vero potest cogitari Iocaste Sophoclis tragoedia 5 τῶ]
 τὸ cod. 10 Thuc. 2, 51 12 παιδήταις cod. || τῶϊ χρόνῳ ex τοῦ
 χρόνου correct. videtur 14 ξυνωδικόν cod. 17 Il. 15, 17 || Od.
 11, 122

ἔστιν δὲ μέσος β̄ ἀόριστος καὶ οὐ προπερι-
 σπᾶται οὐδὲ προσγράφεται τὸ ι. τὸ μέν-
 20 τοι ὄρηαι ἐκ τοῦ ὄρειαι γέγονεν ἐνεστῶτος
 ὡς ἀπὸ \bar{a} συζυγίας κατ' ἑκτασιν, ὡς
 δίζηαι δίζεαι λέγουσιν οἱ Ἴωνες, καὶ ὄ-
 ρηαι ὡς ἀπὸ a συζυγίας. || Ὀλυμπίασι
 ἄνευ τοῦ ι, ἐπεὶ καὶ Ὀλυμπίαζε καὶ Ὀ-
 25 λυμπίαθεν. || ἁμαρτῆ Ἀρίσταρχος ἄ-
 νευ τοῦ ι γράφει καὶ ὀξύνει ὡς ἀπὸ τοῦ
 f. 282 r ἁμαρ[τήδην ἀποκεκομμένον. οὐκ ἐπείσθη
 δὲ ἡ[παράδοσις λήγουσα] εἰς τὸ ι. || ὀξύπρω-
 ρος σὺν [τῷ ι ὀξυ]πρ[ώ]ρω ὀξυκέ-
 ρωτι. Ἀχα[ῖος || ὄπ]η καὶ πῆ σὺν τῷ ι,
 5 ὡς προεῖρη[ται. ||] ὀπότερα ἀντὶ τοῦ
 ὀπότερως [χωρὶς τοῦ ι] βραχυνομένου τοῦ \bar{a} ὡς
 πότερα, [ἐκτεινο]μένου δὲ ἔξει τὸ ι ἔχον καὶ
 ἐπιρρημ[ατικὴν τιν]α τάξιν. || ὀπίσω οὐ-
 κ ἔχει τὸ [ι. ἔστι δ'] ἴσως ἀπὸ τῆς ἐπί προθέσεως. ||
 10 ὄρεσκ[ῶος σὺν] τῷ ι ὡς πατρῶος καὶ

23 cf. E. M. 25, 12 25 Schol. ven. A. II. 5, 656: καὶ τῶν μὲν
 ἁμαρτῆ] τὸ ἁμαρτῆ δασέως. περισπᾶ δὲ καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης καὶ οἱ πλεί-
 ους (ven. B: οἱ δὲ περὶ Ἡρωδιανὸν περισπῶσι). ὀξύνει δὲ ὁ Ἀρίσταρχος
 βουλόμενος αὐτὸ τοῦ ἁμαρτήδην ἀποκεκόφθαι· διὸ καὶ κατ' αὐτὸν χωρὶς
 τοῦ ι γράφεται. ἐπικρατεῖ μέντοι τὸ περισπῶμενον γενόμενον παρὰ
 τὸ ἅμα καὶ τὸ ἀρτῶ. cf. ven. A in II. 21, 162: — καὶ διελέγχει ἡ παρά-
 δοσις τὸν Ἀρίσταρχον ἔχουσα τὸ ι. E. M. 78, 20. E. M. 78, 27: δεῖ
 γινώσκειν ὅτι σὺν τῷ ι γράφεται· τὰ γὰρ εἰς ἡ λήγοντα ἐπιρρήματα
 ἔχουσι τὸ ι προσγεγραμμένον, οἷον ἄλλη πάντη κρυφῆ σπουδῆ εἰκῆ ὄπη
 πῆ κτλ.

2 cf. E. M. 692, 25: πῶρα σὺν τῷ ι κτλ. 3 cf. Hesych. ὀξύ-
 πρῶροι· ὀξυκέρατοι 4 E. M. 78, 29 9 E. M. 628, 1: ὀπίσω... γί-
 νεται δὲ παρὰ τὴν ἐπί... ἢ παρὰ τὸ ὀπίζω. cf. Choerob. Erim. 181, 21
 10 Erim. Hom. II. 1, 268: ὄρεσκῶος... προπερισπᾶται καὶ διὰ τοῦ
 \bar{w} μεγάλου γράφεται καὶ ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον. cf. E. M. 630, 10

20 Od. 14, 343 21 επέκτασιν cod. 22 δίζη^{αι} cod. 23 |ρηαι
 cod.; an καὶ ὄρηαι ὄρειαι ὡς? 25 ἁμαρτῆ cod.

3 συν [12—14 litt.] πρ [2 litt.], tum ρ litterae — ut videtur —
 pars inferior, ω ὀξυκέ 4 [ρατι legi || ἀ(?)χα[11 12 litt.]ηι 5 προ-
 ειρ [litt. η prior pars, lac. 7—8 litt.] ὀπότερα; nil supplendum censeo
 praeter verbi προεῖρηται ultimas litteras 6 ὀπότερως [6 litt.] βραχυ-
 νομένου; scriptum erat \bar{w} τοῦ ι 8 τινα, α litt. certa videtur 9 κ
 ἔχει τὸ [5 litt.] ἴσως 10 ὄρεσκο [5 litt.] τῷ ι

τῷ τ[]αὶ οὐδ' ὅτι σύνθετόν ἐστιν ἀ-
 ναπέ[μπει] τὴν προσωδίαν κατεχομένην
 ὑπὸ [τῆ]ς γραφῆς· ὅτε γοῦν γίνεται ὀ-
 ρέσκoος ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ, καὶ προπαροξύνεται. ||
 15 ὄρῃαι χωρὶς τοῦ ἰ· ἐκ γὰρ τοῦ ὄρεαι
 γέγονεν ἐνεστῶτος ὡς ἀπὸ ᾠ συζυγίας,
 ὡς προεῖρηται. || ὀρώην σὺν τῷ ἰ
 ὡς βιώην. || οὐδαμῇ σὺν τῷ ἰ ὡς μηδαμῇ.
 Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς. τὸ δὲ οὐδαμά
 20 χωρὶς αὐτοῦ. || παλινωδικοὶ ὕμνοι σὺν
 τῷ ἰ. Κρατῖνος Πανόπταις. || παμφαί-
 νησι σὺν τῷ ἰ, καὶ τὸ ἔχησι φεύγησι, εἴτε
 ἐπὶ ὀριστικοῦ εἴτε ἐπὶ ὑποτακτικοῦ
 εἶεν· παρέλκει γὰρ ἡ σι. || πάντῃ σὺν
 25 τῷ ἰ καὶ πανσυδίῃ· ὀνοματικὰ γάρ.
 οὕτως καὶ τὸ πανστρατιᾶ καὶ πανολεθρία. ||
 3 πατρῶος |σὺν τῷ ἰ, ὡς προεῖρηται, καὶ
 παππῶος |
 παρατραγ[ωδεῖν σὺν τῷ ἰ Σ|τ|ρ|άττις
 Φοινίσσαις. || [καὶ παρατραγωδῆσαι] 'παρατραγω-
 5 δῆσαι τί μοι ἐκ[] . || 'παρ|ανεω-
 γμένης τῆς θύρ|ας' σὺν τῷ ἰ.] Ἀριστοφάνης
 Λημνίαις. || παρ|ῆας χωρὶς τοῦ ἰ |ὀ φ 'μάχη

ἀρχὴ τοῦ
 π στόι

21 E. M. 650, 7: παμφαίνησι ἔχησι καὶ τὰ τοιαῦτα ἔχει τὸ ἰ προσ-
 τεγραμμένον κατὰ τὴν παραλήγουσαν κτλ. 24 cf. E. M. 78, 29. 650, 54
 (cod. V)

1 E. M. 26, 41 5 cf. Bekk. Anecd. 1, 60 (Phryn.): παρεωγμέ-
 νης τῆς θύρας· οἱ ἰδιῶται παρανεωγμένης κτλ.

11 τῷ τ[4—5 litt.]αὶ 12 |ναπέ, tum litterae — ut vid. — prior
 pars, tum lac. 2 litt.;? 15 ὄρῃαι cod. || ε post ὄρεαι lineolis del.
 17 fol. 281 v 20 19 cf. Plat. Phaed. 78 D. 97 B || οὐδαμά cod. 20
 παλινωδικοὶ, ο ex η corr., cod.

1 παπρῶιος cod.; quamquam lacunae in hac folii parte eadem
 sunt atque in recta, difficilior est de litterarum desideratarum numero
 iudicare, cum hic membranae hiatus alia membrana agglutinata sit glu-
 tineque evanuerint etiam plures litterae 3 Στράττις] τ primam et τις
 ego legeram, Fraccaroli mihi scripsit αττις se cognoscere sed de ultima
 τ litt. se dubitare 6 Ἀριστοφάνης certum duco, quamquam paucae
 litterae, αρ et φα (per compend.) totae servatae sunt; ceterarum rudera
 haud repugnant 7 lac. circ. 12—14 litt. || ἰ, καθό φησι? || Od.
 4, 497 (δέ τε)

- δ' ἔτι καὶ σὺ παρήσας' ἐπὶ [τινῶν δὲ παρ]ῆσθα ἐστὶν
καὶ ἔστιν ἐνεστῶτος [] γὰρ φήτ
10 ἀργήλιος ἀπὸ τοῦ φη[] || χρ]ήζω
σὺν τῷ $\bar{\iota}$ ἐπὶ τοῦ δεο[μένου] γὰρ εἴ-
ρηται, παρ' ὃ καὶ ἡ χρ[ῆσις] ἡ δέ-
ησις. Ἡρόδοτος Γ. || χρησμοδό[ς σ]ὺν τῷ $\bar{\iota}$.
Σοφοκλῆς Ταντάλω "Ερμῆς ἐδήλου
15 τήνδε χρησμοδὸν φάτιν'. παρ' ὃ καὶ
ὁ χρησιμοδέληρος ἐν Σοφιστῇ Πλά-
τωνος καὶ χρησμοδία. Εὐριπίδης
Δανάη. καὶ χρησμοδῶ καὶ χρησμο-
δοίη. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ συμμοριῶν. ||
20 χρώζω σὺν τῷ $\bar{\iota}$ ὡς πλώζω. Εὐριπίδης Μηδεία. ||
χρώμην χρώο χρώτο σὺν τῷ $\bar{\iota}$: εὐκτικὸν
γάρ. Πλάτων Γοργία 'οὐκ ἂν ἔχοις ὅτι χρώο'. ||
χρῶ σὺν τῷ $\bar{\iota}$ ἡ δοτικὴ ἀπὸ τῆς χρώς
εὐθείας παρ' Ἀττικοῖς. Σοφοκλῆς Αἴαντι
25 Μαστιγοφόρῳ 'ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῶ'. || χῶ ξυγ-

8 schol. Harl. Od. 4, 497: παρήσθα | γρ. παρήσας, ἦν ἕα ἦα παρήα καὶ παρήσας 10 E. M. 815, 4: χρήζω ἠνίκα σημαίνει τὸ δέομαι, ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον· ἀπὸ γὰρ τοῦ χρέος γίνεται χρεῖζω καὶ τροπῇ τοῦ $\bar{\epsilon}$ εἰς η χρηῖζω... καὶ κατὰ συναίρεσιν χρήζω... ὅτε δὲ σημαίνει τὸ χρησμοδῶ, ἄνευ τοῦ $\bar{\iota}$ γράφεται καίπερ τῆς ἔτυμολογίας ἀπαιτούσης γράφεσθαι σὺν τῷ $\bar{\iota}$: παρὰ γὰρ τὴν χρεῖαν ἐστὶ κτλ. cf. 484, 49. Cram. An. Ox. II 279, 3 (Choerob.). II 142, 9 (Theognost.). 312, 22. Herod. π. παθ. II 332, 6 Lentz. Choerob. Epim. 28, 26 20 E. M. 677, 20: πλώζω ἔχει τὸ $\bar{\iota}$ · σημαίνει δὲ τὸ πλωῖζω... καὶ κατὰ συναίρεσιν πλώζω ὡς χρωῖζω χρώζω. cf. E. M. 667, 25. 815, 53. Theogn. (Cram. An. Ox. II 142, 24) 23 Etym. Gud. 191, 31: ἐν χρῶ κόσμησις... προσγεγραμμένου μὲν τοῦ $\bar{\iota}$ ἢ κλίσις τοῦ χρωτός. Ἀττικῶς κτλ. cf. E. M. 313, 51 25 E. M. 816, 32: χῶ συμπόται χῶ συγγενεῖς, ἀντὶ τοῦ καὶ οἱ συμπόται καὶ οἱ συγγενεῖς, σὺν τῷ $\bar{\iota}$ · οὕτω γὰρ λέγουσι τὸ μὲν $\bar{\iota}$ τοῦ συνδέσμου ἐκθλίβοντες καὶ ποιοῦντες κρᾶσιν τοῦ $\bar{\alpha}\bar{o}$ εἰς τὸ $\bar{\omega}$ καὶ προσγράφουσι τὸ $\bar{\iota}$ τῆς διφθόγγου τρέποντες καὶ τὸ $\bar{\kappa}$ ἀναγκαίως εἰς τὸ $\bar{\chi}$, οἷον 'χῶ τυμπανισμοί'. οὕτως εὔρον εἰς τὴν ὀφθογραφίαν Ὠρου τοῦ Μιλησίου. cf.

8 ἦσθα cod. 12 δ] $\bar{\omega}$ cod. 13 χρησμοι (i m. post.) δ, tum litterae o pars inf., lac. 2 litt., ον $\bar{\tau}$ $\bar{\iota}$ (corr., ex β?) 15 χρησμοιδὸν cod. || δ] $\bar{\omega}$ cod. 16 an χρησμοῖδης λῆρος? in Platonis Sophista nil dimile inveni 18 χρησμοῖδῶ cod. 19 Dem. 14, 25 (ubi χρησμοσοῖεν) 20 Eur. Med. 484 (κεχρώσμεθα) 21 εὐκτικὸν; terminatio per compend. scripta incerta est 22 Plat. Gorg. 486 B (χρήσαιο) 24 Soph. Ai. 786 25 ξυρὶ cod.

γενεῖς χῶ ζυμπόται χῶ φυλέται σὺν
 f. 283 r τῷ $\bar{\iota}$ αἰ[]τ ῶιται βα οὐτ[ω γὰρ λέ-
 γουσι τὸ μὲν ἐν $\bar{\iota}$ [ἐκθλί]βοντες, [κράσιν οα'
 δὲ ποιο[ῦντες τοῦ $\bar{\alpha}\bar{o}$] εἰς $\bar{\omega}$ καὶ [προσγρά-
 φοντες τὸ δε[ύτερον $\bar{\iota}$, τ]ρέποντες κ[αὶ τὸ
 5 $\bar{\kappa}$ ἀναγκαίως εἰς τὸ [$\bar{\chi}$. 'χ]ῶ τυμπανι[σμοὶ
 χῶ πυκνοὶ σα[β]άζιοι'. || ἀρχὴ τοῦ ψ [στοιχείου
 ψᾶστον σὺν τῷ [$\bar{\iota}$], πλακοῦς ποιὸς δια[
 'Ἀριστοφάνης Π[λο]ύτω. καὶ Θεῶν δὲ ἐν
 τῷ περὶ τῆς κ[ατὰ] διάλεκτον προσωδίας
 10 φησί 'ψᾶστον. ἐκτείνουσι τὸ $\bar{\alpha}$, ὡς Εὐφρόνιος
 ὁ γραμματικὸς ἐν ὑπομνήματι Πλούτου
 'Ἀριστοφάνους. καὶ ἴσως ἐστὶ τὸ ψᾶστον
 παρὰ τὸ ψῆστον· γράφεται δὲ σὺν τῷ $\bar{\iota}$ '. τὰ
 αὐτὰ δὲ καὶ Σέλευκος λέγει. || ψεύση σὺν τῷ $\bar{\iota}$,
 15 τὸ ὑποτακτικόν. 'Ερμιππος 'Ἀγαμέμνονι
 'κάτειπε πόθεν εἶ μηδέ <τι> ψεύση μάτην'. || ψῆ
 σὺν τῷ $\bar{\iota}$. Σοφοκλῆς Τραχινίαις 'καὶ ψῆ
 κατ' ἄκρας'. || ψηλαφᾶ σὺν τῷ $\bar{\iota}$. Σοφοκλῆς
 Διονυσίσκῳ 'ὅταν γὰρ αὐτῷ προσφέρω βρῶσιν
 20 διδοὺς τὴν ῥῖνά μ' εὐθὺς ψηλαφᾶ κᾶνω φέ-
 ρει τὴν χεῖρα πρὸς φαλακρὸν ἠδὺ διαγελῶν'. || ἄρ̣ ῥ̣ ω
 ῥ̣α σὺν τῷ $\bar{\iota}$, τὸ κράσπεδον τοῦ ἱματίου. 'Α- στοῖ

Suid.: χωζύγγιος (an χῶ ζυγγενής?) et χῶ ζυμπότης

7 Etym. Gud. 571, 53: ψαιστόν, ἔστιν εἶδος πλακοῦντος, δ δι' ἀλφίτων παρασκευάζεται κτλ. 22 E. M. 820, 6: ῥα σημαίνει τὴν ἀνάκλασιν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου· σὺν τῷ $\bar{\iota}$ γράφεται. ἔστιν οἷς οἶος τὸ πρόβατον, καὶ συναιρέσει οἷς οἶός, τὸ θηλυκὸν οἶα καὶ κατ' ἕκτασιν τοῦ \bar{o} εἰς $\bar{\omega}$ ῥα. καὶ γὰρ οἱ ἀρχαῖοι προβάτων δέρματα ἔβαλλον ἐν τοῖς κρασπέδοις τῶν ἱματίων. ἢ ἀπὸ τοῦ οἷς τὸ κτητικὸν οἶειος, τὸ θηλυκὸν οἶεία, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ αὔξησιν τοῦ \bar{o} εἰς $\bar{\omega}$ ῥα. τὸ δὲ οἷς παρὰ

26 | γενῆς^ε cod.

1 τῷ $\bar{\iota}$ αἰ [1—2 litt.] τ(?) ῶιται [5—6 litt.] βα [2 litt.] οὐτ] tum initium litterae ω vel compendii ως; lac.] 2 βεντος legi 4 καί, litt. α pars infer. legitur 5 Arist. Lys. 388 || χῶι, litterae χ posterior pars leg. 6 βα [1—2 litt.] ἀζιοι cod. || in eadem linea (non in marg.): ἄρ̣ τοῦ ψ [lac.] 7 post δια prima hasta ν aut μ litterae leg. 8 Ar. Plut. 138. 1115 || πλούτωι, litt. λ prior pars leg. 9 ante διάλεκτον litt. ο linea del. 12 ἀριστοφάνης cod. 16 τι addidi || ψεύσης cod. 17 Soph. Trach. 678 18 ἄκρα cod. || ψηλαφᾶι cod. 19 ῥῖνά μ' Nauck] ῥῖναν cod. 20 ψηλαφᾶι cod.

- ριστοφάνης Δαιταλεῦσιν. δηλοῖ δὲ καὶ μηλωτὴν,
 διφθέραν. Φερεκράτης Ἴπνω. καὶ ἴσως ἀ-
 25 πὸ τῶν προβατίων δερμάτων προσραπτομένων
 τοῖς ἐργατικοῖς ἱματίοις. ἔστιν οὖν οἰέα
 v]στορα[καὶ συνα]λοιφῆ
 ῶα. ἔστι δὲ] καὶ διὰ μόνου τοῦ ὀ, ἢ
 ὄα. Αἰσχύλος] Ψυχοστασία. || ῶαί σὺν τῷ ἰ,
 εἴτε π|αρά τὸ ῶᾶ εἴτε παρὰ τὸ ῶαιαί. ||
 5 ῶδή] σὺν τῷ ἰ, παρ' ὃ καὶ τὸ ῶδεῖον. Εὐπολις
 ἐν Χρ]υσῷ γένει. καὶ ῶδικός. Ἀριστοφάνης Γήρα.
 καὶ ῶδικῶς. Πλάτων Ξάνταις. καὶ ῶδός,
 ἀλεκτροῦν. ὁ αὐτὸς Φάωνι 'τὸν ἀλεκτρού-
 να τὸν ῶδὸν ἀποπνίξασά μου'. || ῶδησεν ἔχει τὸ
 10 ἰ. τινὲς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ 'ῶδεε δὲ χρῶα
 πάντα' ἀντὶ τοῦ ῶδήκει, ἄμεινον δ' ἔστιν. || ῶδώδει
 χ|ω|ρίς τοῦ [ἰ]. || ῶζυρέ σὺν τῷ ἰ· ὁ γὰρ οἰζυρός
 ἔγκειται. καὶ ῶζ|υ|ροί ὁμοίως. || ῶκουν σὺν
 τῷ ἰ καὶ ῶκισάμην· οἰκῶ γὰρ καὶ οἰ[κίζ]ω
 15 ὁ ἐν[εσ]τώς. || ῶκοδόμησα σὺν τῷ ἰ, ὁμοίως καὶ

τὸ οἰῶ τὸ κομίζω. cf. Choerob. Epim. 183, 3. Bachm. Anecd. I 420, 17. Hesych. s. v. ῶα. Phot. s. v.: ῶα· μηλωτή, διφθέρα κτλ. cf. Suid. s. v. Theognost. Cram. An. Ox. II 106, 25: . . . διὰ τῆς ωῖ διφθόγγου γράφονται, οἷον ῶα ἢ μηλωτή κτλ. Choerob., Cram. An. Ox. II 281, 12: ῶα, τὸ τοῦ χιτῶνος ἄκρον, μετὰ τοῦ ἰ ἢ παράδοσις schol. in Apoll. Arg. 4, 46: πέζαν] τὸ ἀπολήγον τοῦ χιτῶνος, ὃ ἡμεῖς ῶαν λέγομεν. τὸ γὰρ πρότερον ὑπὲρ τοῦ μὴ τρίβεσθαι δέρμα προβάτου προσέρραπτο.

2 E. M. 612, 37: ὄα . . . ὅπερ ἀπὸ τοῦ οἰᾶ γέγονεν, ἐξ οὗ καὶ τὸ διὰ τῆς ωῖ διφθόγγου ῶα (δηλοῖ δὲ δῆμον Ἀττικὸν καὶ τοῦ χιτῶνος τὸ ἄκρον), καὶ τὸ χρῶα ἀπὸ τοῦ χροιά καὶ τὸ στόα ἀπὸ τοῦ στοιά κτλ. cf. Poll. 7, 62 3 Bekk. An. 538, 1 (Apoll.): . . . καὶ τῷ ῶοιοί τὸ ῶαιαί, ὅπερ συναλειφθέν καὶ ἐν βαρείᾳ τάσει γινόμενον παρ' Αἰολεῦσιν ἔστιν ῶαι· διότι καὶ τὸ ἰ πρόσκειται κράσεως γενομένης καὶ προσλήψεως. cf. Cram. An. Ox. II 281, 1 (Choerob.) 5 Cram. An. Ox. II 281, 11: ῶδή μετὰ τοῦ ἰ, παρὰ τὸ ἄδω, ἀοιδὴ καὶ ῶδή. 10 Apoll. lex. Hom.: ῶδεε· ῶζεν. ἔνιοι ῶδήκει. 'ῶδεε δὲ χρῶα πάντα'. 13 ῶκουν, cf. E. M. 820, 14

25 προσραπτομένων, cf. Schol. in Apoll.] παραραπτομένων cod.
 26 ἐργαστικοῖς cod.; corr. Nauck

haec pagina in codice pessime servata est 1 στορα et λι-
 φῆι legi 3 legi: ῶι(?)α συν τῷ ἰ 4 [lac. 5 litt.] ἀρα τὸ ῶια εἴτε
 παρα (per compend.) ο(?)ῖς ῶιαία 5 παρ ῶ cod. 7 ξανταισι cod.
 10 Od. 5, 455 || legi ῶιδες 11 legi ἄμεινον δὲ. ἀνὸδώδει 12 χ(?)
 [1 litt.] ρης [2 litt. lac.; τ litterae hasta adest] ου· ῶιζυρέ 14 οἰ-
 [κίζ]ω, prior pars litt. κ agnoscitur 15 legi ὁ ἦν [2 litt.] πως

ῥκοδομήσατο καὶ ῥκοδομημένος
 ῥκοδόμη[τ]αι καὶ ῥκοδόμησας. || ῥκούρεις
 σὺν τῷ ῑ, καὶ ῥκούρηκεν, ἀπὸ τ[οῦ] οἰκουρῶ. ||
 ῥκτείρηται σὺν τῷ ῑ ὁμοίως· οἰκτείρω γάρ. ||
 20 ῥκτίζοντο σὺν τῷ ῑ· οἰκτίζω γάρ. Θουκυδίδης Β. ||
 ῥμην σὺν [τ]ῷ [ῑ· ῥ]μην [γ]ὰρ ἦν ἀπὸ τοῦ οἶμοι. ||
 ῥμωγμένον σὺν τῷ ῑ· οἰμῶζω γάρ. Εὐριπίδης
 Βάκχαις. [καὶ ῥ]μοι· [π]αρ[ὰ γάρ] τὸ οἶμοι. τὸ δὲ ῥμοι,
 ὃ γίνεται ἀπὸ τοῦ ῥ, οὐκ ἔχει· οὐδ[ὲ] γὰρ οἰμωκτι-
 25 κὸν ἐν[]ῥμοι [ἀ]λλ[ὰ] ἠθικῶ[ς] κεῖται τὸ μοι

23 E. M. 822, 33: ῥμοι· ἔστιν ἀναφώνημα λύπης δηλωτικόν. ἐκ τοῦ οἶμοι κατὰ ἕκτασιν τοῦ ῑ εἰς ω ῥμοι... εἰ δὲ γράφεται χωρὶς τοῦ ῑ, γίνεται ἀπὸ τοῦ ῥ, ῥμοι. τὸ δὲ ῥ σχετλιαστικόν ἐστὶν ἐπίρρημα κτλ. cf. E. M. 618, 11. Cram. An. Ox. I 450, 3. 314, 4. Bekk. An. 536, 28. Bachm. An. I 421, 22. Hesych. s. v. ῥμοι.

16 post ῥκοδομημένος legi αν̄ (litterae τ annexa est linea curva u litterae similis) 17 legi ῥικουρος 18 οἰκουρῶ, ω ex ου corr.
 20 Thuc. 2, 51 22 Eur. Bacch. 1284 25 ἐν [7—8 litt.]

Index auctorum

(asterisco notavi, quae adhuc ignota erant)

Αἰσχύλος (?). *Ψυχοστασία f. 283 v 3
 Ἄλκαῖος. *Πασιφάη f. 280 v 6
 Ἀρίσταρχος f. 281 v 25
 Ἀριστοφάνης *f. 280 v 10. *Γῆρας
 f. 283 v 6. Δαιταλεῖς f. 283 r 22.
 (?) *Λημνία f. 282 v 6. Λυσιστράτη
 388 f. 283 r 5. Πλούτος 138 f. 283 r 8
 Ἀρχίλοχος *f. 282 r 14
 Δημοσθένης 14, 25 f. 282 v 19. 25, 34
 f. 281 r 6
 Ἐρμιππος. *Αγαμέμνων f. 283 r 15
 Εὐπολις. *Αστράτευτοι f. 280 v 6.
 Μαρικᾶς f. 281 r 23. Φίλοι f. 281 r
 25. *Χρυσοῦν γένος f. 283 v 5
 Εὐριπίδης f. 281 r 14. Βάκχαι 1284
 f. 283 v 22. *Δανάη f. 282 v 17.
 Μῆδεια 484 f. 282 v 20
 Εὐφρόνιος ὁ γραμματικὸς. *Υπό-
 μνημα Πλούτου Ἀριστοφάνους
 f. 283 r 10
 Ἡρόδοτος f. 282 v 13
 Θεόπομπος *f. 281 r 4
 Θέων. *Περὶ τῆς κ[ατὰ] διάλεκτον
 προσωδίας f. 283 r 8
 Θουκυδίδης 2, 51 f. 281 v 10. 283 v 20
 Καλλίας. *Πεδῆται f. 281 v 11

Κρατίνος. *Διόνυσοι f. 281 r 18.
 *Πανόπται f. 282 r 21. *Πυτίνη
 f. 280 v 21. *Ὠραι f. 280 v 11.
 *ib. 12. *ib. 18
 Μένανδρος *f. 281 r 15
 Νικόμαχος. *Οἰδίπους f. 281 r 16
 Νικοχάρης. *Γαλατεία f. 281 r 13
 Ὀμηρος f. 281 v 5. Ο 17. f. 281 v 17.
 δ 497 f. 282 v 7. ε 455 f. 283 v 10.
 λ 122 f. 281 v 17
 Πλάτων. *Νῆκαι f. 281 r 10. *Ξάν-
 ται f. 283 v 7. *Φάων f. 283 v 8
 Πλάτων. Γοργίας 486 B f. 282 v 22.
 Σοφιστής f. 282 v 16. Φαίδων
 78 D f. 282 r 19
 Σέλευκος *f. 283 r 14
 Σοφοκλῆς. *Αθάμας (?) f. 280 v 22.
 Αἴας μαστιγοφόρος 786 f. 282 v 24.
 *Διονυσίσκος f. 283 r 18. *Ιοβά-
 τής f. 281 v 3. *Κόλχοι f. 281 r 3.
 *Τάνταλος f. 282 v 14. Τραχίνιαι
 678 f. 283 r 17
 Στράτις (?). *Φοίνισσαι f. 282 v 3
 Τυραννίων f. 281 v 14
 Φερεκράτης. *Ιπνός f. 283 r 24

f. 280 v 10—11: Arist. Pac. 1012. lege: .. ἐκ Μηδείας· καὶ τὰ ἔξ αὐτοῦ·

Scribebam Hannoverae.

Hugo Rabe.